

Jáma Hůrka v Bohutíně

Zároveň se znovuotevřením jámy Řimbaba se v červenci 1942 zahajují práce s hloubením nového průzkumného dolu, který dostal název po prostoru, kde byl budován — Důl Hůrka. Tímto dolem měla být těžkým báňským průzkumem ověřena rudnatost Hůrecké žíly. Tato žíla v minimálním rozsahu byla hornicky zkoumána již v polovině devatenáctého století. Průzkumné dílo bylo založeno v místě velmi příznivém pro hlubinný důl, na náhorní rovině, nad bohutínským kostelem, v místě staršího hloubení z r. 1859. Vlastní hloubení jámy bylo prováděno ve čtvercovém profilu 3X3 m. Byla to prakticky první čtvercová jáma v příbramském revíru, neboť všechny ostatní měly buď obdélníkový nebo soudečkový profil, Jáma měla otevřené dva horizonty po padesáti metrech a včetně jámové tůně byla hluboká 104 m. Dobrá, dobyvatelná ruda tímto průzkumným dolem nebyla zjištěna, byl tu jen sporadický výskyt leštěnce olověného, a proto 31. ledna 1948 byl důl pro negativní výsledek průzkumných prací uzavřen.

Z iniciativy místních obyvatel – zvláště pak pana Kubíka a Hornického spolku Řimbaba-vznikla připomínka nejen šachty samé, ale zejména lidí a jejich osudů s jámou spjatých.

Pamětní deska, společně s pomníčkem na místě jámy byla odhalena v neděli 22. července 2012 za účasti 14 krojovaných zástupců Cechu příbramských horníků a hutníků, spolku Řimbaba a spolku Prokop

Odhalení desky doprovodili poutavým vyprávěním jak místostarosta spolku Řimbaba Josef Kovář, tak syn tragicky zesnulého Jaroslava Kubíka, dále pak vnuk Františka Filipovského a člen Cechu PHH Petr Milec a rovněž dcera pana Filipovského.

Svoji vzpomínku přidal i zástupce Cechu příbramských hutníků a olovářů bohutínský rodák Karel Zemek.

Na pamětní desce jsou zmíněny dva tragické případy, shodou okolností oba způsobené stejnou příčinou – výbuchem způsobeným navrtáním nevybuchlé rány - tzv. „selhávky“. 12. 10. 1943 byl smrtelně zraněn horník Jaroslav Kubík a krátce poté, 23. 11. 1943, přišel o zrak při obdobném neštěstí horník František Filipovský.

Na počest výše zmíněných horníků zazněly karmíny Vy havrani umazaní, Do práce mladý horník kráčí a Snad je to přece jen možná věc.

Věnujme vzpomínku těm, kteří na této šachtě prožili část života, či zde dokonce sfárali naposledy.

Zdař Bůh!